

3. Zapojuje do učení celistvost člověka <i>Učíme se nejen hlavou – bereme do hry i tělo a emoce</i>	Obecné otázky (přípravné / reflektivní, ty se mohou odvíjet od indikátorů)	Indikátory: Jak se to projevuje, když to dělám?
Do procesu učení zapojuje celého člověka (mysl, tělo, emoce, sny).	<u>Přípravné</u> Jak zvládám přítomnost emocí; mít vlastní emoce a zůstat s emocemi druhých?	
Vytváří prostor pro reflexi emocí a pocitů ve vztahu k probíraným otázkám. Reflektuje vlastní emoce a pocity.	Jakými principy se pro práci s emocemi u žáků řídím?	
Vnímá své pocity jako informaci, všímá si jich, ale nevyhýbá se kvůli nim otevírání témat, která považuje za důležitá, i když mohou vzbuzovat neklid či kontroverzi.	V jakých situacích se jakým emocím vyhnou a proč? (jakých emocí se bojím?)	<ul style="list-style-type: none"> • množství situací, kdy se do vzdělávacího procesu dostane práce s tělem (mimo hodiny tělesné výchovy) • Děti mají svobodu rozhodovat nad vlastním tělem (např. možnost chodit sám na záchod, způsob trávení přestávek, možnost běhat)
Rozeznává hodnotu humoru, vášně, zvědavosti, intuice a rozhořčení coby emočních rozměrů učení. Doceňuje roli emocí a využívá je k dialogu o tom, na čem žákům a žákyním záleží.	<p>Jak do výuky zapojím tělo (tělesnost, emoce, pohyb)?</p> <p>Jaké emoce může připravované téma vzbudit a jak s nimi naložím?</p> <p>Jakou techniku nezaloženou na slově dnes ve výuce použiju?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • množství situací, kdy je v rámci výuky slyšet (zdravý) smích (kdy skupinu jako celek něco pobaví) • velikost prostoru pro jiné, než písemné projevy • množství situací, kdy se do výuky dostane téma emocí – sdílení vlastního prožívání reálných situací ve skupině, emocí spojených s řešenými tématy • počet situací, kdy se učíme mimo budovu školy • četnost situací, kdy vyučující otevřeně sdílí své pocity a potřeby • Četnost situací, kdy reagují na emoční projevy žáků přijímajícím způsobem. Dívkám legitimizují emoce hněvu, chlapcům emoce něhy a smutku